

Hengelsport in Helmond

Concept

Gemeente Helmond
November 2015

Inhoud

Inhoud	2
Samenvatting en beslispunten	3
1. Inleiding	5
2. Wettelijk en beleidsmatig kader	6
3. Nachtvissen	7
4. Wedstrijdvissen	9
5. Toezicht en handhaving.....	10
6. Uitgangspunten, criteria en randvoorwaarden hengelsport	12
Bijlagen	14

Samenvatting en beslispunten

In de Visserijwet is bepaald, dat de eigenaar van een water visrechthebbende is. Dat wil zeggen dat de eigenaar mag bepalen of, en zo ja onder welke voorwaarden, er gevist mag worden. In het openbaar gebied van Helmond zijn 5 visrechthebbenden actief: de gemeente zelf, de twee waterschappen (Aa en Maas en De Dommel), Rijkswaterstaat en de gemeente Eindhoven.

Verhuur visrecht en jeugdvisserij

De gemeente heeft het visrecht voor een aantal van haar eigen wateren verhuurd aan Sportvisserij Zuidwest Nederland. Hiervoor is een overeenkomst aangegaan, die eind 2015 afloopt en geactualiseerd moet worden. Voor het vissen op deze wateren, moeten sportvissers in het bezit zijn van een VISpas.

Daarnaast heeft de gemeente een aantal vijvers exclusief aangewezen voor het jeugdvisserij (kinderen tot en met 13 jaar). Dit is gedaan met het oog op de kleinere actieradius van kinderen. Deze jeugdvisvijvers vallen op dit moment niet onder de reikwijdte van de overeenkomst met Sportvisserij Zuidwest Nederland. Kinderen kunnen hiervoor een schriftelijke toestemming downloaden van de website van de gemeente. Voorgesteld wordt om deze vijvers ook onder de reikwijdte van de overeenkomst te laten vallen, onder de voorwaarde dat de vijvers exclusief voor jeugd tot en met 13 jaar beschikbaar blijven en dat daarvoor een gratis schriftelijke toestemming via Sportvisserij Zuidwest Nederland verkregen kan worden.

Sportvisserij Zuidwest Nederland krijgt via de overeenkomst de verantwoordelijkheid om, samen met de gemeente en de waterbeheerder, visplannen op te stellen voor de gehuurde wateren. In deze plannen wordt beschreven wat een gezonde vispopulatie is en welke maatregelen hier eventueel voor nodig zijn. Dit alles binnen de kaders van de Visserijwet, de Flora- en Faunawet en de Europese Kaderrichtlijn Water. Deze visplannen zullen in de aankomende jaren per (cluster van) wateren opgesteld gaan worden.

Waarom hengelsport?

Hengelsport voorziet in een maatschappelijke behoefte. In Helmond zijn 3 hengelsportverenigingen actief met in totaal ca. 1600 leden. In heel Nederland zijn ca. 430.000 mensen in het bezit van een VISpas en/of andere schriftelijke toestemming (bijvoorbeeld een vergunning) om te mogen vissen. Daar zitten fanatieke hengelsporters tussen, die vaak op specifieke soorten vissen, maar ook mensen die het fijn vinden om af en toe in de directe omgeving 'een hengeltje uit te werpen'. De landelijke trend is, dat het aantal jeugdleden stijgt.

Nachtvissen

Voor het nachtvisserij is recent een wetswijziging geweest: deze wijziging impliceert dat het nachtvisserij in principe het hele jaar overal is toegestaan. Hierop kan een uitzondering gemaakt worden, mist die is vastgelegd in een overeenkomst. Voorgesteld wordt het nachtvisserij in de bebouwde kom van Helmond te verbieden. Nachtvisserij wordt wel toegestaan op delen van de travers (oude) Zuidwillemsvaart. Het betreft het zuidelijk deel tot aan de insteekhaven en het noordelijk deel vanaf de Bosselaan tot aan de gemeentegrens van Laarbeek (Janus Meulendijkspad) Voor de locaties waar het nachtvisserij wel wordt toegestaan, wordt tevens voorgesteld de APV zodanig te wijzigen dat hiervoor gebruik gemaakt kan worden van een schuilmiddel (tentje, grote paraplu). In d APV worden nadere regels gesteld ten aanzien van het gebruik van een schuilmiddel.

Toezicht en handhaving

Rondom visstekken zijn er soms klachten uit de omgeving over overlast zoals lawaai, het achterlaten van rotzooi en het pesten van andere dieren zoals watervogels. Vissers hebben zich, net als iedereen in onze maatschappij, te houden aan fatsoensnormen die overigens ook deels zijn vastgelegd wetgeving zoals de APV. Daar kan iedereen, dus ook de sportvisser, op aangesproken worden.

Met de handhavende instanties, politie, Stadswacht en Sportvisserij Zuidwest Nederland, is overleg geweest over het hengelsportbeleid. De algemene lijn is, dat men zoveel mogelijk het gebruik van de openbare ruimte in de eigen omgeving (binnen wat mogelijk en toelaatbaar is uiteraard), zou willen toestaan. Vissen hoort daar ook bij. Dit voorkomt dat mensen door de stad gaan 'zwerven' en elders vertier gaan zoeken op een minder gewenste plek of met een minder gewenste activiteit.

Het handhaven op het vissen zelf heeft bij politie en Stadswacht geen hoge prioriteit. Daar komt bij dat het hier om handhaving gaat, gericht op de uitvoering van de Visserijwet en onderliggende regelingen. Dit vraagt specifieke kennis die niet altijd aanwezig is.

Door alle te verhuren wateren (ook de jeugdvislocaties) onder te brengen bij Sportvisserij Zuidwest Nederland, kunnen makkelijker afspraken gemaakt worden over toezicht en handhaving. Eventuele problemen kunnen daarmee snel aangepakt worden. Sportvisserij Zuidwest Nederland heeft eigen BOA's (buitengewoon opsporingsambtenaren), die specifiek op de Visserijwet handhaven en mensen ook kunnen aanspreken op gedrag.

Voorstellen

1. De wateren, zoals aangegeven op de bijgevoegde kaart "Overzicht viswateren , laatst gewijzigd d.d. 12-11-2015", verhuren aan Sportvisserij Zuidwest Nederland.
2. De wateren voor het jeugdvisserij eveneens verhuren aan Sportvisserij Zuidwest Nederland, onder de voorwaarde dat deze alleen voor jeugd tot en met 13 jaar gebuikt mag worden en dat hiervoor een gratis (jeugd)VISpas of andere schriftelijke toestemming verstrekt wordt.
3. Het nachtvisserij binnen de bebouwde kom in de overeenkomst verbieden. Het nachtvisserij buiten de bebouwde kom op de oude Zuidwillemsvaart toestaan op het traject ten zuiden van sluis 8 en ten noorden van de Bosselaan.
4. Voor het nachtvisserij een uitvoeringsbesluit op grond van de APV nemen, waarin het gebruik van een schuilmiddel wordt toegestaan, te beginnen met het viswater in eigendom van de gemeente. Op termijn kan, indien gewenst en passend binnen onze visie, ook voor viswater in eigendom van andere visrechthebbenden een uitvoeringsbesluit genomen worden. (Het betreft dan viswater van Rijkswaterstaat, gemeente Eindhoven, waterschappen Aa en Maas en De Dommel).
5. De huurovereenkomst aan te gaan voor een periode van 6 jaar (2016 tot en met 2021).

1. Inleiding

Helmond heeft een aantal wateren aangewezen als viswater (zie bijlage 1). Deze wateren waren tot medio 2014 verhuurd aan de Beheerseenheid Sportvisserij Regio Helmond (BSRH). De BSRH was de overkoepelende organisatie van de hengelsportverenigingen in Helmond en Laarbeek. Medio 2014 hield de BSRH op te bestaan en zijn de visrechten onder dezelfde condities overgegaan naar de koepelorganisatie Sportvisserij Zuidwest Nederland.

Het vissen in verhuurde wateren is alleen toegestaan als men in het bezit is van een VISpas en onder de voorwaarden die in de huidige overeenkomst met Sportvisserij Zuidwest Nederland zijn vastgelegd.

De gemeente heeft op een aantal locaties jeugdvissen mogelijk gemaakt (zie bijlage 2). Voor jeugd tot 14 jaar wordt vissen onder bepaalde voorwaarden in bepaalde vijvers toegestaan. Hiervoor hoeft op dit moment geen VISpas aangeschaft te worden, maar kan via de website van de gemeente een gratis schriftelijke toestemming gedownload worden. Uitgangspunt voor het aanwijzen van deze locaties is de actieradius van kinderen: die gaan bij voorkeur in de eigen wijk vissen en leggen geen grote afstanden af naar vislocaties aan de stadsrand of in het buitengebied. Daarom is ervoor gekozen om, indien mogelijk, per wijk tenminste één locatie voor jeugdvissen aan te wijzen.

De wet- en regelgeving en het Rijksbeleid op het gebied van hengelsport zijn de afgelopen jaren gewijzigd, waardoor opnieuw gekeken moet worden naar de rollen en taken van alle belanghebbenden bij de hengelsport, zijnde de sportvissers, de gemeente en de waterbeheerder. Daarnaast loopt eind 2015 de bestaande overeenkomst over de verhuur van visrechten af. Deze overeenkomst moet opnieuw bekeken en eventueel aangepast worden.

Deze zaken hebben geleid tot deze korte nota, waarin een aantal uitgangspunten en randvoorwaarden op het gebied van hengelsportbeleid in Helmond worden vastgelegd.

2. Wettelijk en beleidsmatig kader

Visserijwet

Op grond van de Visserijwet (1963) is de eigenaar van oppervlaktewater 'visrechthebbende'. Dit visrecht maakt de eigenaar bevoegd en verantwoordelijk voor het visserijbeheer. Dit beheer omvat de planmatige voorbereiding van maatregelen bedoeld om de beroepsmatige en de recreatieve visserij optimaal in te richten. Het gaat om het onttrekken en uitzetten van vis en het stellen van regels daarvoor. Onder visserijbeheer vallen ook maatregelen rond de toegankelijkheid en de bevisbaarheid van het water. Het gevoerde visserijbeheer kan invloed hebben op de visstand en ook op het watersysteem. Bij verhuur van viswater worden diegene die het viswater huurt (i.c. Sportvisserij Zuidwest Nederland) mede verantwoordelijk voor het visserijbeheer.

In het openbaar gebied van Helmond zijn er meerdere visrechthebbenden. Uiteraard de gemeente Helmond zelf, als eigenaar van verschillende (stads)wateren, maar ook het waterschap Aa en Maas, waterschap de Dommel, gemeente Eindhoven en Rijkswaterstaat zijn visrechthebbende voor hun eigendommen binnen onze gemeentegrenzen.

Naast de Visserijwet geven de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) en de Flora en Faunawet belangrijke kaders voor een goed visserij- en een gezond visstandbeheer. Meer informatie hierover staat in bijlage 3.

In 2010 heeft de voormalig staatssecretaris van EL&I alle verhuurders van visrecht verzocht het Rijksbeleid ten aanzien van de verplichting voor het werken met een visstandbeheercommissie (VBC) en visplannen te volgen (brief 2 februari 2010, "Aan scherping VBC-beleid + nieuwe visrechten uitgiftebeleid", bijlage 4). Dit beleid komt erop neer, dat de huurders van het visrecht, zich moeten verenigen in visstandbeheercommissies (VBC) en dat van deze verenigingen wordt verwacht dat er voor de gehuurde wateren visplannen worden opgesteld. Dit hoeft overigens niet per individueel water, maar kan ook per categorie van wateren. De visplannen moeten in overleg met de visrechthebbende (in het kader van deze nota dus onze gemeente) en de waterbeheerder worden opgesteld. Voor ons gebied is de VBC Aa en Maas actief.

Daarbij is het wel van belang dat de visplannen betrekking hebben op het totale water en niet op onderdelen hiervan. De visstand heeft immers ook betrekking op een volledig water en niet op een deel. Waar slechts delen van wateren verhuurd kunnen worden, moet bekeken worden of het opstellen van een visplan voor die wateren zinvol is.

Maatschappelijke acceptatie hengelsport

Er vinden soms discussies plaats of het, voor ontspanning, vangen van vis wel opweegt tegen de belangen van dierenwelzijn. In 2007 heeft het Rijk een publieksenquête uitgevoerd over opvattingen over dierenwelzijn in Nederland. De scope van deze enquête was breed en ook hengelsport heeft hierin een rol gespeeld. De recreatieve hengelsport is in de enquête wel genoemd als mogelijk zorgpunt, maar scoort van alle aangedragen onderwerpen laag in de prioriteitenlijst (bron: Opvattingen over dierenwelzijn in Nederland, Ergo, september 2007).

Er zijn geen gegevens bekend over de acceptatie van hengelsport in Helmond.

Bij de gemeente komen soms klachten binnen over het vissen, waarbij onderscheid gemaakt kan

worden in klachten over het vissen zelf ('dierenleed') en over de 'randverschijnselen' (denk aan rommel op de oever en in het water, geluidsoverlast, visdraad waar watervogels in verstrikt raken, vissen op niet-toegestane plekken etc.). Het aantal klachten is in absolute zin beperkt, slechts enkele per jaar, en betreffen in meerderheid de randverschijnselen. Daarbij moet wel vermeld worden dat de klachten op bepaalde locaties vaker terugkomen.

Daar staat tegenover dat hengelsport voor een grote groep mensen een vrijetijdsbesteding van betekenis is. In Nederland zijn ca. 430.000 mensen aangesloten bij een hengelsportvereniging. In Helmond zijn 3 hengelsportverenigingen actief, De Helmondse Sportvissers, De Maasvissers en De Visotter, met in totaal ruim 1600 leden.

Er komen bij de gemeente ook aanvragen binnen om de hoeveelheid viswater uit te breiden en het vissen op meer plekken toe te staan. Er ligt op dit moment een concrete vraag om hengelsport in Helmond-noord voor kinderen onder de 14 jaar mogelijk te maken en om de mogelijkheden voor het nachtvisseren in Helmond uit te breiden.

3. Nachtvisseren

Het nachtvisseren is wettelijk gezien, vanaf 1 oktober 2012, het hele jaar toegestaan. Dat betekent dat nachtvisseren mogelijk is op alle verhuurde viswateren EN voor zover de visrechtenhouder daar geen aanvullende eisen aan gesteld heeft in, bijvoorbeeld, de huurovereenkomst.

In de huidige huurovereenkomst is niets geregeld ten aanzien van het nachtvisseren, wat impliceert dat nachtvisseren op dit moment is toegestaan op alle verhuurde wateren. In de praktijk overigens komt het nachtvisseren binnen de bebouwde kom nauwelijks voor.

De gemeente Helmond wil het nachtvisseren op haar eigen wateren gaan reguleren. Voorgesteld wordt het nachtvisseren op gemeentelijke wateren binnen de bebouwde kom te verbieden. Daarvoor zal een regeling opgenomen worden in de overeenkomst. Reden hiervoor is het beperken van overlast voor omwonenden.

Om toch tegemoet te komen aan de wens tot nachtvisseren, wordt het nachtvisseren op de traverse (oude) Zuidwillemsvaart toegestaan. Op de omleiding Zuidwillemsvaart is nachtvisseren al toegestaan op grond van beleid van Rijkswaterstaat.

Ten aanzien van het verbod op nachtvisseren in de bebouwde kom, kan er een uitzondering gemaakt worden voor bedrijventerreinen. Nachtvissers melden soms ongewenste nachtelijke activiteiten op bedrijventerreinen en kunnen daarmee een extra paar ogen zijn. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat nachtvissers dit er als taak bij krijgen, maar het kan wel helpen om het terrein iets veiliger te maken. Voorwaarde is wel, dat de ondernemers het hierover eens moeten zijn.

Gebruik schuilgelegenheid bij (nacht)visseren.

Bij nachtvisseren wordt meestal gebruik gemaakt van schuil- en slaapegelegenheid, in de vorm van een tentje of grote paraplu. Een tentje is een kampeermiddel. Op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) is "het verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te hebben buiten een kampeerterrein dat als zodanig in het bestemmingsplan is bestemd of mede bestemd" (artikel 4.5.2 APV). Dat betekent dat het gebruik van schuilmiddelen ten behoeve van nachtvisseren in de openbare ruimte op grond van dit artikel verboden is. De APV biedt een mogelijkheid om het college een uitvoeringsbesluit te laten nemen en gebieden aan te wijzen

waar dit verbod niet geldt. Helmond zal het gebruik van schuilgelegenheid (c.q. 'kampeermiddelen') toestaan op de plaatsen waar het nachtvissen ook wordt toegestaan en hiertoe een uitvoeringsbesluit nemen. Bij dit besluit worden dan nadere regels gesteld ten aanzien van omvang en uiterlijk van de toe te passen schuilgelegenheden en dat toepassing alleen is voorbehouden voor het nachtvissen. Dit wordt verder uitgewerkt in het besluit.

In eerste instantie zal de gemeente het uitvoeringsbesluit nemen voor de wateren in haar eigendom waar nachtvissen wordt toegestaan. In tweede instantie is het mogelijk om ook voor wateren in eigendom van anderen, waar nachtvissen is toegestaan, een besluit te nemen. Dit hangt echter mede af van de vraag van andere instanties. Het betreft in dit geval het Eindhovens Kanaal en de Zuidwillemsvaart (omleiding) van Rijkswaterstaat.

4. Wedstrijdvissen

Wedstrijdvissen valt volgens de APV onder het begrip 'evenement'. Op grond van de APV zijn evenementen onder te verdelen in kleine en grote evenementen. Deze indeling is onder andere gestoeld op de volgende criteria:

- De reikwijdte van het evenement (lokaal, stedelijk, regionaal)
- Het aantal geschatte deelnemers en bezoekers
- Waarbij de overheid wel of geen voorzienbare maatregelen moet treffen (bijv. wegafzettingen, extra reiniging, handhaving van de orde etc.).

Voor kleine evenementen volstaat een melding, voor grote evenementen is een vergunning nodig.

Bij het doen van een melding, of aanvragen van een vergunning, voor wedstrijdvissen wordt de afweging gemaakt of dit op de aangevraagde locatie toegestaan kan worden en of er aanvullende eisen gesteld moeten worden. Criteria die in de afweging een rol kunnen spelen zijn bijvoorbeeld: aantal deelnemers, parkeergelegenheid, combinatie met ander gebruik van de openbare ruimte, andere evenementen in de omgeving etc.

5. Toezicht en handhaving

Er zijn een aantal instanties die toezicht kunnen uitoefenen op de hengelsport en handhavend op kunnen treden. Dit zijn de politie, de Stichting Stadswacht en Sportvisserij Zuidwest Nederland.

Politie

De politie kan optreden tegen:

- het vissen op locaties waar dit niet is toegestaan en
- het vissen op locaties waar dit wel is toegestaan, maar waar niet wordt gevestigd cf. de Visserijwet en de vereisten in vergunning of VISpas. Voorbeelden zijn het vissen met verkeerd aas, gebruik van verkeerd vistuig, het niet-terugzetten van vis etc.

Er worden door de politie in Helmond incidenteel bekeuringen uitgedeeld, vooral voor het vissen op locaties waar dit niet is toegestaan. Controle op de correcte toepassing van regels op locaties waar wel gevestigd mag worden, vraagt specifieke kennis en wordt in de praktijk zelden uitgevoerd door de politie.

De politie is voorstander van het gebruik van vijvers voor het (jeugd)vissen in de eigen omgeving. Dit mede vanuit het oogpunt dat het gunstig als mensen in de eigen woonomgeving hun vrije tijd kunnen besteden. Het vissen door volwassenen levert zelden problemen op. Indien er problemen zijn, concentreert zich dit vaak op specifieke plekken.

Stichting Stadswacht

De Stadswacht kan, met betrekking tot de hengelsport, op dezelfde manier optreden als de politie. In de praktijk wordt de stadswacht af en toe ingeschakeld op basis van klachten van bewoners over het vissen op locaties waar dit niet is toegestaan. Dat geldt ook voor het vissen door volwassenen op locaties waar alleen jeugdvissen is toegestaan. Het aantal klachten is zeer beperkt en concentreert zich ook hier op specifieke plaatsen.

De controle op hengelsport is onderdeel van de handhaving op Flora en Fauna, hieronder vallen ook controle op afval in het buitengebied en hondenoverlast. Hiervoor is (in 2015) 400 uur in totaal beschikbaar. Door het prioriteren van controles kunnen accenten verschoven worden.

Sportvisserij Zuidwest Nederland

Sportvisserij Zuidwest Nederland heeft eigen buitengewoon opsporingsambtenaren (BOA's). Zij richten zich primair op de controle op naleving van de Visserijwet en de voorwaarden in vergunningen en VISpas op wateren die verhuurd zijn. Met Sportvisserij Zuidwest Nederland kunnen afspraken gemaakt worden over intensievere handhaving en preventief toezicht op verhuurde vijvers waar zich problemen voordoen.

Sportvisserij Zuidwest Nederland heeft aangegeven dat ook de locaties voor het jeugdvissen, onder de voorwaarden die er nu ook voor gelden, aan haar verhuurd kunnen worden. Het voordeel daarvan is, dat de handhaving op alle hengelsportlocaties (jeugd en overig) bij één organisatie neergelegd kan worden. Een organisatie die bovendien gespecialiseerd is in hengelsport.

Voor de politie en Stg. Stadswacht heeft dit als voordeel dat problemen/klachten rondom verhuurde vijvers gelijk doorgezet kunnen worden naar de BOA's van Sportvisserij Zuidwest Nederland. Hun taken blijven dan beperkt tot het handhaven op vijvers waar helemaal niet gevestigd mag worden.

Dit is voor iedereen eenduidig.

Voorgesteld wordt om zowel de reguliere als de jeugdviswateren te verhuren aan Sportvisserij Zuidwest-Nederland, met als eis dat de jeugdviswateren alleen voor de jeugd tot 14 jaar gebruikt kunnen worden en dat zij daarvoor een gratis (jeugd)VISpas kunnen aanschaffen.

6. Uitgangspunten, criteria en randvoorwaarden hengelsport

In het verleden zijn keuzes gemaakt om hengelsport op bepaalde wateren wel of juist niet toe te staan. Deze keuzes zijn deels pragmatisch ingegeven.

In deze notitie zetten we een kader neer voor de te maken afwegingen bij het al dan niet toestaan van hengelsport in stadswateren in nieuwe situaties. De huidige verhuurde locaties passen daar soms wel en soms in mindere mate in. Aangezien deze locaties een ontstaansgeschiedenis hebben, worden hier geen wijzigingen in aangebracht (met uitzondering van de vijver Dierdonk i.v.m. aanwezigheid hoogspanningleiding).

Uitgangspunten:

1. Recreatieve hengelsport voorziet in een maatschappelijke behoefte. Om die reden wordt recreatieve hengelsport in de Helmondse stadswateren, waar mogelijk en inpasbaar, toegestaan.
Beroepsvisserij verdraagt zich niet met de draagkracht van de Helmondse stadswateren en wordt daarom niet toegestaan. Overigens zijn er tot op heden ook geen aanvragen geweest voor beroepsvisserij op Helmondse wateren.
2. Bij nieuwe inrichting, of reconstructie van de bestaande openbare ruimte, waarin oppervlaktewater een onderdeel is, wordt aan de voorkant de vraag gesteld of hengelsport een functie is die op die locatie passend is. Water wordt gebruikt om de woonomgeving te verfraaien en soms ook om ecologische waarde toe te voegen aan de woonomgeving. Lang niet altijd wordt daarbij de vraag gesteld of hengelsport op die locatie toegestaan kan worden en/of zich verdraagt met andere functies.
Door deze vraag aan de voorkant te beantwoorden en hiermee in het ontwerptraject rekening te houden, wordt voorkomen dat achteraf deze discussie gevoerd moet worden en de openbare ruimte achteraf aangepast moet worden.
3. De gemeente streeft naar een robuust en duurzaam watersysteem, met daarin een gezonde, natuurlijke en duurzame visstand, rekening houdend met alle gebruiksfuncties. Alleen dan blijft sportvisserij ook in de toekomst mogelijk. De kaders voor het visstandbeheer en visserijbeheer worden gevormd door de Kaderrichtlijn Water. De KRW bepaalt wat het minimale ecologische basisniveau voor de wateren moet zijn en welke visstand daarbij hoort.

Criteria:

4. Gemeentelijke wateren die in aanmerking komen voor verhuur van visrecht, moeten tenminste aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - het water moet voldoende groot zijn om een gezonde visstand te kunnen faciliteren, die tevens interessant genoeg is voor de sportvisser;
 - de directe omgeving van het water (denk o.a. aan bermen en oevers) moet voldoende ruim zijn om nabijgelegen gebruiksfuncties, bebouwing en infrastructuur niet te hinderen;
 - het water moet veilig bevestigd kunnen worden. Een van de af te wegen punten hierin is de aanwezigheid van hoogspanningsleidingen. Zie hiervoor ook de richtlijn van de

beheerder van het hoogspanningsnet (Tennet) (zie bijlage 5);

- aanwezige ecologische waarden kunnen aanleiding zijn om een water (of een deel daarvan) niet te verhuren.

5. De gemeente verhuurt het visrecht op wateren die zij in haar eigendom heeft voor zover andere doelen dat toelaten. Op sommige delen van de gemeentelijke wateren, zijn meerdere gebruiksfuncties van toepassing die niet altijd samengaan met hengelsport. Denk hierbij aan kanovaren, duiken, zwemmen en horeca. Omdat de gemeente ook deze functies wil accommoderen, is niet overal een dubbelfunctie met hengelsport mogelijk. Dit wordt per geval bekeken.
Voor officieel aangewezen zwemwater wordt geen visrecht verhuurd. Reden hiervoor is het risico voor de waterkwaliteit en mogelijke conflicten bij gelijktijdig gebruik.

Randvoorwaarden:

6. Het gebruik van lokvoer wordt in de overeenkomst verboden. Stadsvijvers zijn meestal zeer voedselrijk en kwetsbaar voor waterkwaliteitsproblemen, met name in de zomer. Het gebruik van lokvoer verergert deze problemen en wordt daarom verboden.
7. De gemeente verhuurt de visrechten voor haar hele gemeente aan één organisatie in verband met de beperking van administratieve lasten. Deze organisatie moet aangesloten zijn bij de VBC (Visstandbeheercommissie) Aa en Maas.
In het kader van de overeenkomst die vanaf 1-1-2016 moet gaan gelden, wordt voorgesteld de wateren te verhuren aan Sportvisserij Zuidwest Nederland.
8. De gemeente wijst aparte wateren aan voor jeugdvissen (kinderen onder de 14 jaar). De vijvers voor het jeugdvissen worden verhuurd aan dezelfde organisatie als onder punt 7, met de randvoorwaarde dat hier alleen jeugd tot 14 jaar mag vissen en dat hiervoor een gratis VISpas of andere schriftelijke toestemming aangeschaft kan worden.
9. Voor de verhuurde stadswateren wordt door de huurder van het visrecht in overleg met de waterbeheerder en de gemeente een visplan opgesteld. Deze visplannen zijn in lijn met de Visserijwet, de Flora en Faunawet en de doelen voor de KRW.

Bijlagen

Bijlage 1 Kaart huidig verpacht viswater (2010-2015)

Verpachte locaties 2010-2015:

- Vijver Neducoflats/ Tasmanstraat (oppervlakte 1,0 ha);
- Vijver insteekhaven Lage Dijk (oppervlakte 1,9 ha);
- Vijver Ganzewinkel (oppervlakte 1,5 ha);
- Vijver Varenschut (oppervlakte 0,2 ha);
- Vijver Rochadeweg (NB. Deze is eruit gehaald omdat het waterschap Aa en Maas visrechtgebende bleek te zijn.);
- Vijver Sluisdijk (oppervlakte 0,4 ha);
- Vijver Brandevoort ecozone zuid (oppervlakte 0,7 ha);
- Vijver Dierdonk onder hoogspanningsleiding (oppervlakte 0,3 ha);
- Kanaal vanaf de omleiding tot de Veestraatbrug en Kanaal vanaf de Havenbrug tot de gemeentegrens (13,2 kilometer bevisbare oeverlengte en 23,4 hectare bevisbaar water);
- Kanaal tussen de Veestraatbrug en de Havenbrug met uitzondering van de vlonder voor de terrassen op het havenplein (0,18 kilometer bevisbare oeverlengte en 0,09 hectare bevisbaar water)

Bijlage 2 Kaart huidige viswater jeugd (2010-2015)

Jeugdvislocaties 2010-2015:

- Brouwhuis: vijver wijkpark Brouwhuis;
- Dierdonk: vijver wijkpark Dierdonk (tussen Nijendaldreef en Zilverschoonbeek, ten noorden van brug Nijendaldreef);
- Helmond Noord: westelijke vijver Kasteel Noord (ten westen van voetpad);
- Helmond Oost: vijver Hortensiapark;
- Mierlo-Hout: vijver Apostelpark;
- Brandevoort: gracht aan de Plaetse en vijver ecozone noord (noordelijk gedeelte tussen spoorlijn, Broederwal en pad naar Rubeemden);
- Warande: vijvers Warandepark (nabij Jan van Brabantlaan).

Bijlage 3

Kaderrichtlijn Water

De afgelopen jaren zijn er vele veranderingen geweest in wet- en regelgeving op het gebied van vis(stand), vooral als gevolg van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW). Volgens de KRW moet al het oppervlaktewater voldoen aan een "goede ecologische toestand". Op grond van de KRW zijn een aantal wateren aangewezen als 'waterlichaam'. Een waterlichaam is in de KRW gedefinieerd als: *"een onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater"*.

Voor deze waterlichamen zijn expliciete en concrete doelen vastgelegd, waaronder ook de gewenste visstand. Overige wateren, waaronder vrijwel alle stadswateren, zijn niet als apart waterlichaam benoemd. Ook hier geldt echter dat een minimaal ecologisch niveau behaald moet worden. Samen met de waterbeheerder wordt voor de stadswateren het minimale ecologische niveau beschreven, met de daarbij behorende visstand. Daarnaast staan een aantal vijvers in verbinding met wateren die wel als waterlichaam zijn aangewezen, waardoor beïnvloeding kan plaatsvinden. Omgekeerd kan de visstand en visserij van invloed zijn op de ecologische toestand van wateren en daarmee op het halen van de KRW doelen.

Visstandbeheer

Visstandbeheer omvat de planmatige voorbereiding en uitvoering van maatregelen bedoeld om een bepaalde visstand te bereiken in een omschreven watersysteem. Deze maatregelen zijn onder meer gericht op het beheer van de leefomgeving van vissen. Visserijmaatregelen zoals het onttrekken en uitzetten van vissen maken deel uit van het visstandbeheer. Deze wederzijdse afhankelijkheid vraagt om goede afstemming en samenwerking tussen visstandbeheer en visserijbeheer.

Flora en Faunawet (zie website: www.sportvisserijnederland.nl)

De Flora- en faunawet bepaalt (in art. 4, lid 1, sub d) dat als beschermde inheemse diersoort worden aangemerkt: alle van nature in Nederland voorkomende soorten vissen, met uitzondering van de soorten waarop de Visserijwet 1963 van toepassing is. De vissoorten waarop de Visserijwet 1963 van toepassing is, zijn opgenomen in bijlage 1 van de Uitvoeringsregeling visserij. Soorten waarop de Visserijwet 1963 niet van toepassing is en die hier van nature voorkomen (inheemse soorten) vallen dus per definitie onder de bescherming van de Flora- en faunawet.

De volgende vissoorten vallen onder de Flora- en faunawet: aal, beekprik, bittervoorn, elrits, gestippelde alver, grote modderkruiper, houting, kleine modderkruiper, rivierdonderpad en steur. De status van beschermde inheemse diersoort brengt onder andere de volgende verboden met zich mee:

- Een verbod om deze dieren te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen (art. 9).
- Ook is het verboden om beschermde dieren opzettelijk te verontrusten (art. 10).
- Verder is het verboden nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde dieren te beschadigen of te verstoren (art. 11).

- Daarnaast is het verboden om beschermde diersoorten in bezit te hebben, te verkopen of ter verkoop aan te bieden, te kopen of te koop vragen, voor de verkoop in bezit hebben, te vervoeren, af te leveren, te ruilen en binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen (art. 13).

Beschermde soorten moeten na eventuele vangst dus altijd direct in hetzelfde water worden teruggezet door zowel beroeps- als sportvissers.

Ministerie van Landbouw, Natuur en
Voedselkwaliteit

> Retouradres Postbus 20471, 2500 DK Den Haag

verhuurders van visrecht / waterbeheerders

Agrarische en Visserij
Kust- en Binnenvisserij

Pieter Claassen 8
Den Haag
Postbus 20471
2500 EK Den Haag
www.milieu.nl
t 070-3764348
Eg.w.van.den.berg@milieu.nl

Bijlagen
2

Datum 2 februari 2010

Betreft Aanscherping VBC-beleid + nieuw visvrachten uitgiftebeleid

Geachte heer/mevrouw,

Met de voorliggende brief wil ik, mede namens de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, uw aandacht vragen voor een aantal aanpassingen in het visserijbeleid voor de binnenwateren.

Sinds het Beleidsbesluit Binnenvisserij uit september 1999 vormen de visstandbeheercommissies (VBC's) een centrale plek in het visserijbeleid voor de binnenwateren in. De VBC's fungeren als platform waarin visrechtlichebbers (beroeps- en sportvisserij) samen met andere betrokken partijen als waterbeheerders en terreinbeheerders afspraken maken over een duurzaam visstandbeheer en een hierbij passende duurzame visserij.

De VBC's zijn als verplichting ingesteld voor de staatswateren. Hierin is de verplichting tot VBC-declname als voorwaarde opgenomen in de huurovereenkomsten en schriftelijke toestemmingen voor de staatswateren. Voor de regionale wateren geldt deze verplichting niet. Wel zijn de verhuurders van visrecht op de regionale wateren steeds opgeroepen zoveel mogelijk het beleid uit het Beleidsbesluit Binnenvisserij te volgen en ook tot de instelling van VBC's over te gaan.

In de afgelopen jaren heb ik moeten vaststellen dat weliswaar op heel veel wateren inmiddels VBC's zijn ingesteld maar dat tegelijk nog niet overal evenveel voortgang wordt geboekt met het vaststellen van visplannen als leidend kader voor een duurzaam visstandbeheer en een hierbij passende duurzame visserij. Daarom heb ik besloten tot een aanscherping van het VBC-beleid over te gaan.

Ik heb hiertoe met ingang van 1 januari van dit jaar een aanscherping van de huidige VBC-voorwaarde uit de huurovereenkomsten en schriftelijke toestemmingen voor de staatswateren doorgevoerd. Behalve de verplichting tot declname aan de VBC is het hiermee voor de huurders en houders van een

Leven
van het land,
geven
om natuur.

Pagina 1 van 3

schriftelijke toestemming op de staatswateren tevens verplicht om een visplan op te stellen en om de visserij uit te oefenen conform de afspraken in dit visplan. Bovendien moet dit visplan aansluiten op de KRW-doelstellingen zoals die voor de betreffende wateren van toepassing zijn. Het visplan dient hier toe, met betrekking tot de KRW-doelstellingen, ter advisering te worden voorgelegd aan de waterbeheerder.

Agrarische en Visserij
K.W. en Binnenvisserij

Datum:
2 februari 2010

De vissers op de staatswateren krijgen nog tot uiterlijk 1 januari 2011 de tijd om een gezamenlijk visplan op te stellen. Vanaf 1 januari 2011 dient de visserij dan plaats te vinden conform de afspraken uit dit visplan. Ik heb de hierover aan de huurders toegezonden brief ter informatie bij dit schrijven gevoegd. Voor de precieze uitwerking en implementatie van het nieuwe VBC-beleid verwijst ik naar de inhoud van deze brief.

Voor de waterbeheerders op de staatswateren betekent dit dat zij hiermee een nadrukkelijke inhoudelijke positie krijgen ten aanzien van de op te stellen visplannen. De reactie van de waterbeheerder is een zwaarwegend advies. Bij bezwaar van de waterbeheerder zal ik als verhuurder de visrechthebbers en houders van een schriftelijke toestemming maken, om tot aanpassing van het visplan over te gaan.

Met het oog hierop wil ik, mede namens de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, aan de waterbeheerders op de staatswateren verzoeken om zoveel mogelijk ook direct te participeren in de VBC's en hier afspraken te maken over een visserijbeheer dat aansluit bij, en mede invulling geeft aan de eigen KRW-doelstellingen, inclusief de daarin opgenomen doelen voor vis.

Hiermee zijn voor de staatswateren de spelregels voor het functioneren van de VBC's aangescherpt. Voor de niet staatswateren gelden deze verplichtingen niet. Immers, op deze wateren is geen sprake van huurovereenkomsten met de staat, waarin de betreffende verplichtingen zijn opgenomen. Om zoveel mogelijk tot eenheid van beleid voor alle binnenvateren te komen wil ik met dit schrijven andere verhuurders van visrecht op de niet staatswateren oproepen zoveel mogelijk aansluiting te zoeken met de aanpak zoals ik die voor de staatswateren volg. Dit geldt voor regionale waterbeheerders, maar ook voor gemeenten en provincies en voor terreinbeherende instanties en recreatieclubs, voor zover deze optreden als verhuurder van visrecht.

Tot slot heb ik recent ook het door mij gehanteerde stelsel van uitgifte-regels voor visrechten en schriftelijke toestemmingen op de staatsbinnenwateren aangepast. Het gaat dan om de spelregels zoals die worden toegepast voor de uitgifte van visrechten, voor overdracht van visrechten en voor de voorwaarden zoals die van toepassing zijn op huurovereenkomsten en schriftelijke toestemmingen.

Bij de vaststelling van dit nieuwe visrechten-uitgiftebeleid is als belangrijk tijdpunt gehanteerd dat sprake dient te zijn van heldere en eenvoudig uitvoerbare regels en dat de hiernaar gepaard gaande administratieve lasten voor sport- en beroepsvissers, en voor LNV als verhuurder, zoveel mogelijk moeten worden beperkt. Voor de inhoud van het nieuwe uitgiftebeleid verwijst ik u naar de bijgevoegde stukken.

Pagina 2 van 4

Ook met betrekking tot het nieuwe uitgiftebeleid voor visrechten wil ik u met dit schrijven oproepen om, voor zover u zelf ook visrechten verhuurd, in uw uitgiftebeleid waar mogelijk aansluiting te zoeken met het uitgiftebeleid zoals ik dat thans voor de staatswateren hanteer.

Agrarische en Visserij
Kust- en Binnenvisserij

Datum
2 februari 2008

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg

Bijlage 5 Voorwaarden Tennet

Uit: Veiligheidsvoorschriften voor werken in de nabijheid van bovengrondse hoogspanningsverbindingen beheerd door TenneT TSO B.V. (versie januari 2012).

Artikel 5.3 - Recreatie

- a.** TenneT adviseert vissen in watergangen en waterpartijen onder en in de omgeving van een hoogspanningsverbinding te verbieden, omdat er levensgevaarlijke situaties kunnen ontstaan bij het gebruik van (carbon) vishengels en/of andere attributen. De eigenaar van de grond is te allen tijde aansprakelijk voor de handhaving.
- b.** Bij de watergangen adviseert TenneT bordjes te plaatsen met de tekst 'Niet vissen, levensgevaarlijke hoogspanning!'.
(De tekst op het bordje is in de afbeelding in de oorspronkelijke documentatie weergegeven)
- c.** Het is verboden te vliegeren binnen een afstand van 500 meter van een hoogspanningsverbinding (artikel 429 van het Wetboek van Strafrecht).

